

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 783/2021
20.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Србослав Петановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Живорад Нисић, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4545/18 од 31.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4545/18 од 31.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 9485/10 од 29.01.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужиља сувласник са уделом од 44,43 % на непокретностима – кући ближе наведеној тим ставом изреке и катастарским парцелама број .../... и .../..., којим парцелама по старом премеру одговарају катастарске парцеле број .../... и .../..., ближе наведено тим ставом изреке, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке, делимично је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиље у делу у коме је тражила да суд утврди да је она сувласник на преосталих 12,42 % делова, преко досуђених 44,43 %, а до тражених 56,85 % на непокретностима означеним ставом другим изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиље у делу у којем је тражила да суд утврди да је сувласник на 56,85 % делова на непокретној имовини у селу ... и то на кат. парцелама број ... земљиште под зградом – објектом, површине 0,0047 ари, број ... земљиште уз зграду – објекат површине 0,05 ари, број ... воћњак II класе површине 0,0818 ари, број .../... њива VII класе површине 0,27 ара, број .../... њива V класе површине 0,66 ари, број .../... њива VII класе површине 2,61 ара, број ... воћњак II класе површине 0,2995 ха, број ... њива V класе, површини 0,6005 ари, број .../... шума IV класе површине 0,23 ара, број .../...

шума IV класе површине 0,4805 ара, број ... њива IV класе површине 0,0485 ари, број .../... шума V класе површине 0,9875 ари, укупне површине 6,3230 ари, све уписано у ЛН ... КО Ставом петим изреке, констатовано је да је тужба повучена у делу којим је тражила да суд утврди да је она власник на 29.250,00 евра бесповратних средстава стимулације по решењу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде од 19.02.2009. године, који представља 75 % од укупног износа стимулације, као и да се обавезе тужилца да на име извршења обавезе за невраћени кредит туженом исплати износ од 9.750 евра, што износи 75 % дугованог износа, у роковима доспелости обавезе и да на име неотплаћеног дела кредита исплаћује туженом најкасније до петог у месецу за претходни месец 75 % износа месечне рате до коначне исплате. Ставом шестим изреке, делимично је усвојен предлог тужилце за одређивање привремене мере и забрањено туженом да располаже и отуђи 44,43 % делова куће, кућни број ... у улици ... у Ставом седмим изреке, делимично је одбијен, као неоснован, предлог тужилце за одређивање привремене мере којом би се забранило туженом да располаже и отуђи 55,57 % делова куће, кућни број ... у улици ... у ..., као и у делу у којем је тражила да суд забрани туженом да користи предметну непокретност на начин који онемогућава тужилцу као претпостављеног сукорисника и сувласника у мирној државини непокретности. Ставом осмим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог тужилце за одређивање привремене мере, којом би се забранило туженом коришћење његовог дела куће број ... у улици ... у ..., уласком у кућу у време када је кући тужилца, односно доласком до куће без сагласности тужилце. Ставом деветим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог тужилце за одређивање привремене мере којом би се наложило ... банци да тужилци омогући редован увид на рачуну туженог до правноснажног окончања овог поступка. Ставом десетим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог тужилце за одређивање привремене мере којом би се наложило туженом да тужилци преда кључеве новопостављене браве на дворишној капији и објекту који се налази на кат.парцели број ... КО Ставом једанаестим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог туженог за одређивање привремене мере којом би се тужилци забранило да располаже путничким моторним возилом марке „...“, регистарске ознаке ... -..., на начин ближе описан тим ставом изреке. Ставом дванаестим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог туженог за изузеће вештака Славка Грубора. Ставом тринаестим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог туженог за прекид поступка до правноснажног окончања кривичног поступка по кривичној пријави поднетој Другом основном јавном тужилаштву у Београду Кт бр 2473/13 од 14.06.2017. године. Ставом четрнаестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4545/18 од 31.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставу четвртим, десетим, дванаестим и тринаестим изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом, трећем, шестом и четрнаестим изреке, и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, одбачена је, као недозвољена, жалба туженог изјављена на став трећи, четврти, седми и девети изреке првостепене пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела који се односи на непокретну имовину у селу ..., тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), па је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у браку од 09.05.1992. године до 28.10.2009. године и дана ... године рођен је њихов заједнички син ВВ. Тужилца из претходног брака, који је разведен 04.04.1989. године има још једно дете, за које на име доприноса за издржавање плаћа износ од 300.000,00 динара од развода брака па убудуће. По закључењу брака супружници су живели у стану, у улици ... број ..., на ..., за чију куповину им је одобрен кредит који је у потпуности исплаћен 1993. године. Пре закључења брака, тужени је код ... имао девизни штедни рачун, док је 1992. године оочио 1.000 УСД на 6 месеци са 3 % камате код „... банке“, које су му враћене по истеку рока оочиња. Тужени је 15.02.1994. године од ГГ купио објекат у изградњи на кат.парцели број ... зкул ... КО ..., за износ од 22.500,00 динара. Од 1995. до 2006. године парничне странке су на наведеној парцели изградиле кућу у коју су се уселили 2004. године. Након уселења, продат је тужилин стан на ... за износ од 45.000 евра, а новац уложен у наставак градње куће у Тужени је као корисник кредита дана 13.04.2006. године са „...“ а.д. ... закључио уговор о стамбеном кредиту којим му је, за потребе адаптације куће у улици ... – ..., одобрен кредит у износу од 32.500 евра. Тужилца је као солидарни дужник потписала наведени уговор, након чега су заједно отплаћивали кредит, а по престанку брачне заједнице кредит је наставио да отплаћује тужени. Тужени је 25.03.2004. године, као купац са ДД и ЂЂ из ..., као продавцима, закључио уговор о купопродаји непокретности, оверен код Општинског суда у Убу Ов бр. .../..., по основу ког је купио катастарску парцелу .../... шума II класе, површине 12 ари 60 м² и катастарску парцелу број .../.. њива IV класе површине 69 ари 35 м², обе из поседовног листа ... КО ... за укупну купопродајну цену од 60.000,00 динара, која је исплаћена из заједничких средстава парничних странака. Уговором о поклону од 05.05.2005. године тужени је од мајке добио на поклон ½ дела парцеле број ... КО .., која је продата и од добијеног новца дана 20.06.2006. године купљено је сеоско имање – кућа у изграђеном стању, окућница и пољопривредно земљиште у селу ..., површине 6 ха 32 ара, за износ од 282.000,00 динара. На наведеним катастарским парцелама КО ... регистровано је породично пољопривредно газдинство ББ дана 19.10.2006. године, а тужилца је наведена као члан пољопривредног газдинства. На купљеном имању засађена је дуња, као и виноград коришћењем бесповратних средстава у износу од 3.726.000,00 динара, која су туженом одобрена решењем Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде од 19.02.2009. године и уплаћена на рачун туженог. Стање дуга по уговору о кредиту са „...“ а.д. ... на име главнице и редовне камате на дан 27.05.2009. године износило је 24.881,98 евра. Обоје супружника су ..., тужилца је у пензији, радила је у ... као ... и у ..., док је тужени ... на ... у Осим зараде, приход су остварили од продаје стручних књига, ауторских хонорара, тужени и од хонорара за експертске извештаје и као руководилац пројеката. Вештачењем од стране вештака грађевинске струке утврђено је да вредност породичне куће у ... – ... на дан 31.05.2015. године износи 130.892 евра. Вештак економско финансијске струке вршио је обрачун у години у којој су трошкови настали, без валоризације и утврдио да допринос тужиле у стицању заједничке имовине износи 35,83 %, а туженог 64,17 %. Вештачењем актуара који је зараду странака утврдио помоћу висине просечне зараде, утврђено је да је допринос тужиле у стицању 44,43 %, а туженог 55,57 %.

а туженог 55,57 %. Вештаци нису могли да усагласе своје налазе због коришћења различитих методологија приликом обрачуна.

Код тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су становишта да непокретности у ... – ... и у ... представљају заједничку имовину странака сагласно одредби члана 171. Породичног закона, па су прихватајући налаз и мишљење вештака Славка Грубора применом одредбе члана 180. Породичног закона закључили да је тужилин удео у стицању заједничке имовине 44,43 %, у ком проценту је усвојио захтев тужиље, као и привремену меру забране располагања и отуђења непокретности – ..., док су одбили захтеве и предлоге за привремену меру до тражених процената уделом на тој имовине.

У погледу ревизијских навода, правилно је становиште нижестепених судова је да је сеоско имање у селу ... посебна имовина туженог, будући да је та имовина стечена новчаним средствима добијеним од посебне имовине туженог – новцем добијеним продајом парцела у ..., коју је тужени добио на поклон од мајке, па не представља заједничку својину тужиље и туженог. Улагање тужиље у куповину засада искоришћених за то имање, радове, куповину намештаја и слично, не може се сматрати као заједничко стицање у смислу члана 171. Породичног закона, јер и након ових инвестиција, купљено газдинство остаје у искључивој својини брачног друга, чијом посебном имовином су предметне непокретности купљене, а то је тужени, због чега су ревизијски наводи неосновани. Такође, правилан је став нижестепених судова да тужиља може да остварује облигационо – правни захтев за накнаду у новцу у сразмери њеног удела у инвестицију.

Одредбом члана 168. став 2. Породичног закона прописано је да имовина коју је супружник стекао током трајања брака деобом заједничке имовине, односно наслеђем, поклоном или другим правним послом, којим се прибављају искључиво права, представља његову посебну имовину.

Одредбом члана 171. став 1. истог Закона, прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину.

У складу са цитираном законском одредбом и утврђеним чињеничним стањем, правилан је став нижестепених судова да непокретности у селу ... представљају посебну имовину туженог, имајући у виду да је стечена новцем који је добијен продајом његове посебне имовине, те да ни извршеним радовима тужиље не може представљати њихову заједничку имовину, због чега је у том делу тужбени захтев тужиље неоснован.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени наводи који су већ били правилно цењени од стране другостепеног суда и оспорава се оцена изведених доказа због чега се ревизија не може изјавити, према члану 398. став 1. ЗПП, те их овај суд неће детаљно образлагати у складу са одредбом члана 405. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 405. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Туженом не припада накнада трошкова за састав одговора на ревизију јер они, у смислу члана 150. ЗПП, нису били нужни и неопходни у ревизијском поступку, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић